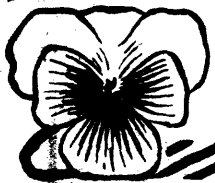
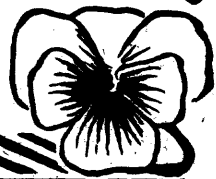

Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet
for Kvinders Valgret.

Nr. II

November 1913

6. Aargang

Til Medlemmerne!

I Betragtning af, at »Kvindevalgret« kun udkommer én Gang om Maaneden, har Redaktionen fundet det rettest at benytte hele Novembernumret til en Skildring af Landsmødet, idet vi gaar ud fra, at Læserne helst vil have Beskrivelsen af denne Begivenhed, der har saa stor agitatorisk Betydning for hele Bevægelsen, samlet under ét Synspunkt og saa hurtigt som muligt.

Vi har truffet denne Beslutning med saa meget større Sikkerhed, fordi den politiske Situation i Øjeblikket er kendt af ethvert interesseret Medlem og ikke frembyder Træk, der trænger til Forklaring.

Hertil kommer, at der i den sidste Maaned ikke er forefaldet nogensomhelst større Begivenhed af Betydning i Udlandet, som kunde trænge til hurtig Meddelelse.

Red.

Nedenstaaende Sange blev skrevne til Festmaaltidet under Landsmødet:

Mel.: Yderst mod Norden lyser en Ø —.

Frihed og Lighed, de daarende Ord,
højt har de lydt over Lande,
lyst som en Stjerne gylden og stor
over de natdunkle Vande,
straale som Solen, der kanter med Guld
Skyens Rande.

Fribaarne Tanker, der bane sig Vej
vil over Land og Rige,
tit møder Modstand saa ond og sejg,
Latter og Haan mod dem stige.
Ja, det er hændt, de for Ondskabens Magt
maatte vige.

Friheden sejrede, den var for stærk,
Latter og Haan den ej kued'.
Kloge Mænd øved' et Stordaadsværk.
Haand over Bryn de skued'
ind i et Danmark, hvor Trældom ej mer'
Bonden trued.

Frihed og Lighed vandt danske Mænd,
Bonden sin Ryg monne ranke.
Ligheden misted' de snart dog igen —
alt for stor var den Tanke.
Smaa Hjerter tit i Stormænds Bryst
kunne banke.

Dage og Aar randt i Tidernes Hav,
end staar der Kamp for at vinde
Frihed og Lighed for høj og for lav,
Frihed for Mand og for Kvinde.
Gid over Danmark snart Sejrens Dag
maa oprinde!

Martha Ottosen.

FØR OG NU

Mel.: »Du er rig, du er dejlig, o Syd!«

Hør, hvor har dog vi Kvinder det rart!
vi, der lever nu i Anno Tretten,
— vi har ganske vist ej Stemmeretten,
men vi haaber at faa den lidt snart.
Naa, bevares! selvfølgelig vil
ingensinde vi misbruge Magten,
:: men naar først i vor Haand man har lagt'en
skal dog ikke vi altid »se til«. ::

Naar vi tænker os det Slaveri,
hvor Fortidens Kvinder var lænket,
— ej til Stemmeretsmøder sig bænked',
aldrig Landsmøder laved — som vi.
Deres Mening man agted' ej paa,
ja, saa tidlig de undertrykt blev a'
:: sikkert ikke engang Moer Eva
fik sagt Adam, hvor Skabet sku' staa. ::

Dog, mens Verden er gaaet sin Gang,
er vi lidt efter lidt avanceret,
vi har alle Slags Midler prøbet,
vi har brugt baade Mildhed og Tvang.
— Nu er Manden parat til at tro,
at en Kvinde er mere end Amme,
:: at i mangel en lille Madamme
er der Stof til Professor — jo jo! ::

Vi kan bruges, saa vidt jeg ved af,
til Jurister, Doktores, Betjente,
ja foruden de mere bekendte,
saasom Læge, Chauffør, Stenograf.
— Visé Fædre har styret vor By,
vise Mødre nu Raadhuset rummer,
:: ved hvis Kloghed selv Manden
forstummer,
mens saa viden om gaar deres Ry. ::

Dog, der er jo et »Aber dabe!«,
man vil paastaa, vi Hjemmene svigter
for de nye, forskellige Pligter,
der er kommet paa Kvindernes Vej.
— Aa, det er saamænd ikke saa nyt
det »at mangle de huslige Dyder«;
:: tror De, Eva hun passede Gryder,
syede Knapper i Skjorter, jo pyt! ::

Nej, vi er ikke værre, tror jeg,
maaske heller ej synderlig bedre
end de Kvinder, som med vore Fædre
traadte Fortidens tornede Vej.
Naa, jeg ser nu paa Fremtiden lyst,
— faar vi bare først Ret til at stemme,
:: skal vi nok klare Grejerne hjemme,
vi er vandt til at tage en Dyst. ::

J. O.

Landsmødet.

SOM altid tidligere var Vejret glimrende, da Landsforbundet holdt sit aarlige Forretningsmøde. De mange Delegerede, der var strømmet ind fra alle Landets Egne, fandt Byen straalende af Sol og klar Efteraarsluft, da de ved Titiden den 18. Oktober samledes til det første Møde i »Grundtvigs Hus«.

Forhandlingsmøde I.

Formanden for Københavns Kvindevalgretsforening, Frk. Meta Hansen, bød Velkommen og udtalte sin Beklagelse over, at Landsforbundets Formand, Fru Johanne Rambusch, ikke kunde være til Stede paa Grund af Sygdom i Hjemmet. Frk. Christensen, Køge, foresloges til Dirigent og valgtes enstemmigt.

Dirigenten takkede for Valget og gav Ordet til Formanden for Forretningsudvalget, Fru Elna Munch.

1. Beretning fra Forretningsudvalget.

Fru Munch udtalte sin Glæde over, at der var mødt langt flere Delegerede